

Suvestinė redakcija nuo 2006-02-10 iki 2008-01-22

Įsakymas paskelbtas: Žin. 2003, Nr. [22-944](#), i. k. 103110CISAK0001S-21

**VIEŠŲJŲ PIRKIMŲ TARNYBOS PRIE LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS
DIREKTORIUS**

**Į S A K Y M A S
DĖL VIEŠOJO PIRKIMO-PARDAVIMO SUTARČIŲ KAINODAROS NUSTATYMO
METODIKOS PATVIRTINIMO**

2003 m. vasario 25 d. Nr. 1S-21
Vilnius

Vadovaudamasis 2002 m. gruodžio 3 d. Lietuvos Respublikos viešųjų pirkimų įstatymo Nr. IX-1217 (Žin., 2002, Nr. [118-5296](#)) 7 straipsnio 2 dalies 12 punktu:

1. Tvirtinu Viešojo pirkimo-pardavimo sutarčių kainodaros nustatymo metodiką (pridedama).

2. Nustatau, kad šiuo įsakymu patvirtinta Viešojo pirkimo-pardavimo sutarčių kainodaros nustatymo metodika taikoma atliekant viešuosius pirkimus pagal 2002 m. gruodžio 3 d. Lietuvos Respublikos viešųjų pirkimų įstatymą Nr. IX-1217.

DIREKTORIUS

RIMGAUDAS VAIČIULIS

PATVIRTINTA

Viešųjų pirkimų tarnybos prie Lietuvos
Respublikos Vyriausybės direktoriaus
2003 m. vasario 25 d. įsakymu Nr. 1S-21
(Viešųjų pirkimų tarnybos prie Lietuvos
Respublikos Vyriausybės direktoriaus
2006 m. vasario 2 d. įsakymo Nr. 1S-10
redakcija)

VIEŠOJO PIRKIMO-PARDAVIMO SUTARČIŲ KAINOS IR KAINODAROS TAISYKLIŲ NUSTATYMO METODIKA

I. BENDROSIOS NUOSTATOS

1. Šia metodika vadovaujasi perkančiosios organizacijos pirkimo dokumentuose ir viešojo pirkimo-pardavimo sutartyse (toliau – sutartyse) nustatydamos kainą ar kainodaros taisykles.

2. Pagrindinės šioje metodikoje vartojamos sąvokos:

Kainodaros taisyklės – pirkimo dokumentuose ir sutartyje nustatoma kaina ar sutarties kainos apskaičiavimo taisyklės.

Sutarties kaina (toliau – **kaina**) – suma, kurią perkančioji organizacija pagal sutartį turi sumokėti tiekėjui už perkamas prekes, paslaugas ar darbus.

Įkainis – prekės, paslaugos ar darbo mato vieneto kaina (pavyzdžiui, jei teikiama paslauga matuojama žmogaus darbo valandomis, paslaugos įkainis – žmogaus darbo valandos kaina),

3. Kitos šioje metodikoje vartojamos sąvokos atitinka Lietuvos Respublikos viešųjų pirkimų įstatyme (Žin., 1996, Nr. 84- 2000; 2002, Nr. 118-5296; 2003, Nr. 123-5579; 2006, Nr. 4-02) vartojamas sąvokas.

4. Pagrindiniai kainodaros taisyklių nustatymo principai:

4.1. kainodaros taisyklės turi būti aiškios ir nedviprasmiškos. Turi būti siekiama surašyti jas taip, kad atsiskaitymo su tiekėju metu nekiltų neaiškumų dėl suteiktų prekių, paslaugų ar įvykdytų darbų įkainojimo. Kainodaros taisyklėse negali būti numatyta galimybių taikyti alternatyvius kainos apskaičiavimo būdus ar alternatyvias taisykles;

4.2. kainodaros taisyklės turi atitikti tiek perkančiosios organizacijos, tiek tiekėjo interesus. Perkančioji organizacija negali prisiimti per didelės rizikos dėl sutarties kainos, iš kitos pusės, perkančioji organizacija neturi siekti, kad tiekėjas veiktų jam nepalankiomis sąlygomis.

5. Kainodaros taisyklės yra pirkimo dokumentų sudėtinė dalis. Jas rengia perkančioji organizacija vadovaudamasi šia metodika. Tiekėjams kainodaros taisyklės pateikiamos kartu su kitais pirkimo dokumentais. Tiekėjai pirkimo dokumentuose nustatytomis kainodaros taisyklėmis vadovaujasi rengdami pasiūlymus. Pagal pirkimo dokumentuose nustatytas kainodaros taisykles surašomos atitinkamos pirkimo sutarties nuostatos.

6. Kainodaros taisyklėse gali būti numatyti šie kainos apskaičiavimo būdai:

6.1. fiksuotos kainos nustatymas;

6.2. fiksuoto įkainio nustatymas;

6.3. įkainio bazės nustatymas;

6.4. dalinis sutarties vykdymo išlaidų padengimas.

7. Esant būtinybei, vienoje sutartyje gali būti taikomi keli kainos apskaičiavimo būdai (pavyzdžiui, sutartyje numatomų atskirti pirkimo objekto dalių kainos gali būti apskaičiuojamos taikant skirtingus būdus). Be to, kainodaros taisyklėse gali būti numatytas sutarties kainos ar įkainių koregavimas atsižvelgiant į kainų lygio kitimą ir mokesčių pasikeitimus.

II. FIKSUOTOS KAINOS NUSTATYMAS

8. Sutartyje nustačius fiksuotą kainą, perkančioji organizacija įsipareigoja šią kainą

sumokėti tiekėjui už visas pagal sutartį patiektas prekes, suteiktas paslaugas ar atliktus darbus,

9. Fiksuota kaina nustatoma, kai iš anksto (iki pirkimo pradžios):

9.1. perkančioji organizacija gali pirkimo dokumentuose nurodyti pakankamai tikslų reikalingų prekių, paslaugų ar darbų kiekį, ir

9.2. pateikdamas pasiūlymą tiekėjas turi realias galimybes numatyti ir įvertinti sutarties vykdymo išlaidas bei gali prisiimti riziką dėl šių išlaidų dydžio.

III. FIKSUOTO ĮKAINIO NUSTATYMAS

10. Kainodaros taisyklėse nustačius fiksuotą įkainį, galutinę kainą, kurią perkančioji organizacija turės sumokėti tiekėjui, priklauso nuo vykdant sutartį suteiktų prekių, paslaugų ar įvykdytų darbų kiekio (apimties).

11. Fiksuotas įkainis nustatomas, kai iš anksto (iki pirkimo pradžios):

11.1. perkančioji organizacija nežino tikslaus numatomų pirkti prekių kiekio ar tikslios pagal sutartį teiktinų paslaugų ar vykdytinų darbų apimties, tačiau

11.2. rengdamas pasiūlymą tiekėjas turi realias galimybes iš anksto numatyti ir įvertinti sutarties vykdymo išlaidas pirkimo objekto mato vienetui (*pavyzdžiui, 1 kvadratinio metro sienų dažymui atliekant nedidelį patalpų remontą*) ir gali prisiimti riziką dėl sutarties vykdymo išlaidų pirkimo objekto mato vienetui dydžio.

12. Paprastai fiksuotas įkainis turėtų būti nustatomas, kuomet sudaromos sutartys, pagal kurias tiekiamų prekių, teikiamų paslaugų ar vykdomų darbų kiekis priklauso nuo aplinkybių, sunkiai prognozuojamų pirkimo metu, taip pat nuo tarpinių sutarties vykdymo rezultatų. *Pavyzdžiui, kai sudaroma ilgalaikė sutartis dėl kompiuterinių paslaugų teikimo, paslaugų kiekis priklauso nuo sutarties vykdymo metu išskylančio poreikio (tai yra kompiuterinės technikos gedimų, kompiuterinių virusų atakų, programinės įrangos atnaujinimo poreikio, naujų darbo vietų kūrimo bei tinklo plėtimo poreikio ir pan.); šiuo atveju iš anksto sudarant sutartį nustatyti fiksuotą sutarties kainą galimybių nėra, tačiau sutartyje galima susitarti dėl paslaugų įkainių, pagal kuriuos perkančioji organizacija atsiskaitys su tiekėju.*

IV. ĮKAINIO BAZĖS NUSTATYMAS

13. Kainodaros taisyklėse nustačius įkainio bazę, už prekę, paslaugą ar darbus mokėtina kaina apskaičiuojama prie bazinio įkainio (bazinės prekės, paslaugos ar darbo vieneto kainos) pridedant (atimant) kainodaros taisyklėse nustatytą ir tiekėjo pasiūlytą priedą (nuolaidą).

14. Bazinis įkainis apskaičiuojamas pagal kainodaros taisyklėse nurodytą tam tikrą aiškiai apibrėžtą išorinį parametą (išorinius parametrus) – įkainio bazę, kurios reikšmė kiek įmanoma mažiau turėtų priklausyti tiek nuo perkančiosios organizacijos, tiek nuo tiekėjo. *Pavyzdžiui, apskaičiuojant už prekę vienetą tiekėjui mokėtiną kainą, už įkainio bazę gali būti imama tam tikro laikotarpio vidutinė šios prekės vieneto biržos kaina.* Perkant degalus automobiliams rinkoje, kurioje vyrauja konkurencija, galima laikyti, kad degalų tiekėjų viešai skelbiamos kainos daugiausiai priklauso nuo rinkos sąlygų, o ne nuo konkretaus degalų tiekėjo.

15. Įkainio bazės nustatymo būdas taikytinas sudarant sutartis, kai perkamų prekių, paslaugų ar darbų rinkos kaina skirtingu laikotarpiu tiesiogiai priklauso nuo aiškiai apibrėžiamo išorinio parametro (išorinių parametrų). *Pavyzdžiui, sudarant ilgalaikę sutartį dėl aviacinio kuro tiekimo, sutartyje galima nustatyti tiesioginę tiekiamo kuro kainos priklausomybę nuo viešai skelbiamų tam tikro laikotarpio naftos kainų rinkoje pokyčius atspindinčių rodiklių.*

16. Pasirenkant tokį kainos apskaičiavimo būdą, pagrindinis perkančiosios organizacijos uždavinys – tinkamos įkainio bazės parinkimas ir bazinio įkainio apskaičiavimo taisyklių nustatymas (įkainiai perskaičiuojami pagal savaitės, mėnesio ar ketvirčio vidurkius ir pan.).

17. Kainodaros taisyklėse nustatomą priedą tiekėjui ar tiekėjo nuolaidą geriau išreikšti absoliutiniu, o ne santykinu dydžiu.

V. DALINIS SUTARTIES VYKDYMO IŠLAIDŲ PADENGIMAS

18. Kainodaros taisyklėse nustačius dalinį sutarties vykdymo išlaidų padengimą, sutarties kaina susideda iš dviejų dalių. Viena kainos dalis apskaičiuojama taikant vieną iš 6.1 ar 6.2 punktuose nurodytų kainos apskaičiavimo būdų, o kitą kainos dalį sudaro tam tikros tiekėjo faktiškai patiriamos išlaidos, tiesiogiai susijusios su sutarties vykdymu. *Pavyzdžiui, parodų organizatoriui už parodą perkančioji organizacija sutartyje numato sumokėti fiksuotą sumą, iš kurios organizatorius dengia tam tikras savo išlaidas (visų pirma, administracines bei kitas netiesiogines parodos organizavimo išlaidas) bei gauna pelną. Sutartyje taip pat numatyta, kad perkančioji organizacija apmokės parodos ploto nuomos išlaidas, eksponatų transportavimo išlaidas, reklamos išlaidas, kurias patirs parodų organizatorius.*

19. Dalinis sutarties vykdymo išlaidų padengimas gali būti taikomas, kai rengdamas pasiūlymą tiekėjas neturi realių galimybių iš anksto numatyti ir įvertinti reikšmingos dalies sutarties vykdymo išlaidų ir sutarties sudarymo metu negali priimti rizikos dėl tam tikrų sutarties vykdymo išlaidų dydžio. *Šios metodikos 18 punkte pateiktame pavyzdyje organizatoriaus išlaidos, kurios yra įskaitytinės į organizatoriui mokamą kainą, priklauso nuo sutarties vykdymo metu susiklosčiusių aplinkybių (šiuo atveju parodos dalyvių skaičiaus, transportuojamų eksponatų kiekio ir pan.), ir sutarties sudarymo metu jų dydis nėra žinomas, todėl organizatoriui žymiai patogiau neprisiimti rizikos dėl šių išlaidų padengimo, iš kitos pusės, perkančioji organizacija turi galimybę pirkimui skirtas lėšas naudoti racionaliai.*

20. Kainodaros taisyklėse turi būti numatomi konkretūs išlaidų, įskaitytinų į tiekėjui pagal sutartį mokėtiną kainą, straipsniai bei numatytos jų pagrindimo taisyklės. Turi būti siekiama, kad vadovaujantis sutartyje nustatytais taisyklėmis atsiskaitymas būtų aiškus ir negalėtų kilti ginčų dėl tiekėjo patirtų išlaidų priskyrimo sutartyje numatytiems straipsniam ir šių išlaidų dydžio pagrindimo. Tiekėjui vadovaujantis kainodaros taisyklėmis neturi būti sudėtinga šias išlaidas pagrįsti, iš kitos pusės, perkančiajai organizacijai neturi būti sudėtinga patikrinti šių išlaidų pagrįstumą.

21. Perkančioji organizacija gali įsipareigoti tiekėjui padengti tik tas išlaidas, kurios neabejotinai patiriamos vykdant sutartį ir kurias nėra sudėtinga patvirtinti dokumentais. Išlaidas, kurias galima sieti ir su kitomis tiekėjo veiklomis ar tiekėjo veiklomis pagal kitus užsakymus, tiekėjas turėtų dengti pats (iš sutarties kainos pirmosios dalies).

22. Sutartyje galima nustatyti, kad sutarties vykdymo metu priimami tiekėjo sprendimai, susiję su išlaidomis, įskaitytinomis į tiekėjui pagal sutartį mokėtiną kainą, su perkančiaja organizacija būtų derinami iš anksto.

VI. KAINOS KOREGAVIMO BUDAI

23. Kainodaros taisyklėse gali būti numatyta, kad kaina, apskaičiuota taikant šios metodikos 6 punkte nustatytus kainos apskaičiavimo būdus, gali būti koreguojama tiekėjui mokant premiją. Tam tikrais atvejais perkančiajai organizacijai gali būti naudinga paskatinti tiekėją jo įsipareigojimus įvykdyti kaip galima greičiau (*pavyzdžiui, jei anksčiau atlikti darbai leistų perkančiajai organizacijai greičiau pradėti gamybą ir iš jos gauti pajamas*). Šiuo atveju siekiant paskatinti tiekėją, kainodaros taisyklėse gali būti nustatyta premija, kuri (kurios dydis) priklauso nuo to, kaip greitai yra įvykdomi tiekėjo įsipareigojimai. Numatant mokėti premiją, kainodaros taisyklėse turi būti nustatytos visos sąlygos, nuo kurių priklauso premijos mokėjimas ir premijos dydis. Premijos dydį turi nustatyti pati perkančioji organizacija.

24. Kainodaros taisyklėse, jeigu sutartis sudaroma ilgesniam kaip 1 metai laikotarpiui ir kainos apskaičiavimui taikomi fiksuotos kainos, fiksuoto įkainio ar dalinio sutarties vykdymo išlaidų padengimo būdai, turi būti numatytas (kitoms sutartims – gali būti numatytas tik išimtiniais atvejais) fiksuotos kainos ar fiksuoto įkainio perskaičiavimas pagal bendro kainų lygio kitimą vadovaujantis šiomis nuostatomis:

24.1. Tais atvejais, kai mažai tikėtinas kainų lygio kitimas arba kai perkančioji organizacija

visą riziką dėl kainų kitimo nori perkelti tiekėjui, kainodaros taisyklėse nustatoma, kad sutarties kaina (įkainiai) dėl kainų lygio pasikeitimo neperskaičiuojami. Šiuo atveju perkančioji organizacija privalo įvertinti tai, kad dėl per didelės rizikos tiekėjai savo pasiūlymuose gali pateikti didesnes nei įprasta kainas, arba tiekėjas gali anksčiau laiko nutraukti sutartį, jeigu jos vykdymo sąlygos taptų nepriimtinos.

24.2. Kainodaros taisyklėse nustatant fiksuotos kainos ar fiksuoto įkainio perskaičiavimą turi būti nustatyta, kokiais duomenimis remiamasi vertinant kainų lygio kitimą, kada vykdomas perskaičiavimas, kokia yra šio perskaičiavimo formulė.

24.3. Duomenis apie kainų lygį skelbia Statistikos departamentas prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Statistikos departamentas), taip pat kitos oficialios institucijos (pavyzdžiui, Lietuvos bankas, Lietuvos Respublikos finansų ministerija ir kt.). Tam tikrais atvejais sutartyje gali būti numatyta, kad apie kainų lygio pokytį sprendžiama pagal Statistikos departamento ar kitos oficialios institucijos išduotą pažymą. Kainodaros taisyklėse turi būti aiškiai nurodytas duomenų šaltinis (*pavyzdžiui, numatomas Statistikos departamento prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2006 metų gruodžio mėn. leidinys „Lietuvos ekonominė ir socialinė raida“. Pagrindinių vartojimo prekių bei paslaugų grupių kainų ir tarifų pokyčiai. Drabužiai ir avalynė. 2006 m. sausio mėn., palyginti su 2005 m. sausio mėn.*).

24.4. Vartojimo prekių ir paslaugų kainodaroje labiau tinka šių prekių ir paslaugų kainų pokyčiai, gamintojų parduotos pramonės produkcijos kainodaroje – gamintojų parduotos pramonės produkcijos kainų pokyčiai, statybos darbų kainodaroje – statybos kainų pokyčiai pagal statinių tipus. Visus šiuos rodiklius skelbia Statistikos departamentas. Perkančioji organizacija gali pasirinkti ir kitokius rodiklius.

24.5. Fiksuotos kainos ar fiksuotų įkainių perskaičiavimo momentas gali būti nustatytas arba konkrečia data, arba tam tikru įvykiu, arba šių būdų deriniu. *Pavyzdžiui, sutartyje gali būti nustatyta, kad sutarties kaina perskaičiuojama kiekvienų metų kovo 1 d., jeigu kainų pokytis lyginant einamųjų metų sausio mėnesio kainas su praėjusių metų sausio mėnesio kainomis yra didesnis kaip 5 procentai* Nustatant perskaičiavimo momentą reikia įvertinti laiką, kuris būtinas statistinių rodiklių apskaičiavimui ir paskelbimui.

24.6. Fiksuotos kainos ar fiksuotų įkainių perskaičiavimo formulė kainodaros taisyklėse gali būti pateikta tiek matematiniais simboliais, tiek verbaline forma (aprašyta žodžiais).

24.7. Kainodaros taisyklės turi leisti ne vien tik didinti fiksuotą kainą ar fiksuotą įkainį padidėjus kainų lygiui, bet ir mažinti, jeigu lygis mažėja.

24.8. Sutartyje turi būti nustatyta, kaip sutarties šalys įformina pagal kainodaros taisyklės perskaičiuotą sutarties kainą ar įkainį. Tai gali būti padaryta sutarties šalių atstovų pasirašomu protokolu ar kitais būdais.

25. Kainodaros taisyklėse turi būti numatytas kainos ar įkainio perskaičiavimas keičiantis mokesčiams. Rekomenduojama vadovautis šiomis nuostatomis:

25.1. Nedidelės vertės arba vykdomų labai trumpą laiką sutarčių atveju, arba tais atvejais, kai perkančioji organizacija visą riziką dėl kainų kitimo nori perkelti tiekėjui, kainodaros taisyklėse nustatoma, kad sutarties kaina ar įkainis dėl pasikeitusių mokesčių neperskaičiuojami.

25.2. Kainodaros taisyklėse nustatant kainos ar įkainio perskaičiavimą turi būti nurodyti konkretūs mokesčiai, kuriems pasikeitus bus perskaičiuojama kaina, kada vykdomas perskaičiavimas, kokia yra šio perskaičiavimo formulė.

25.3. Kainodaros taisyklėse rekomenduojama nurodyti tik tuos mokesčius, kurių įtaką sutarties kainai ar įkainiui įvertinti yra nesunku. Tokių mokesčių pavyzdžiu gali būti pridėtinės vertės mokestis, akcizai. Nerekomenduojamos daugiaprasmės nuostatos, kurios nenustato tikslų perskaičiavimo taisyklių. *Pavyzdžiui, nerekomenduojamos sutartys, kuriose dėl mokesčių yra tik viena tokia nuostata, kad pasikeitus mokesčiams sutarties šalys turi teisę pakeisti kainas.*

25.4. Kainodaros taisyklėse turi būti nustatyta, nuo kurio momento įsigalioja perskaičiuotos kainos ir už kurias prekes, paslaugas ar darbus bus mokama senosiomis kainomis, o už kurias – perskaičiuotomis.

25.5. Sutartyje turi būti nustatyta, kaip sutarties šalys įformina pagal kainodaros taisyklės

perskaičiuotą sutarties kainą ar įkainį. Tai gali būti padaryta sutarties šalių atstovų pasirašomu protokolu ar kitais visuotinai priimtais būdais.

25.6. Kainodaros taisyklės turi leisti ne vien tik mažinti sutarties kainą ar įkainį sumažėjus mokesčiui, bet ir didinti, jeigu mokestis didėja.

VII. PIRKIMO OBJEKTO DALIŲ ĮKAINOJIMAS

26. Kainodaros taisyklėse objektas, dėl kurio sudaroma sutartis, gali būti suskirstytas į dalis ir kiekvienai iš šių dalių nurodyta kaina. Taigi, jei sutarties vykdymo eigoje tam tikrų tiekėjo įsipareigojimų vykdymas tampa netikslingu, perkančioji organizacija apmoka tiekėjui tik už perkančiajai organizacijai pateiktas (atliktas) pirkimo objekto dalis, kurių kaina nustatyta kainodaros taisyklėse. *Pavyzdžiui, kai užsakant grunto tyrimo paslaugas visas tyrimo procesas suskaidomas į etapus, kurių kiekvieną paskesnę verta atlikti (ir už ją apmokėti), tik jeigu ankstesnių etapų rezultatai buvo teigiami. Šiuo atveju iš anksto įkainoti etapai leidžia atsiskaitymo metu išvengti papildomų problemų dėl suteiktų paslaugų dalies įvertinimo.*

Kainodaros taisyklėse numčius pirkimo objekto dalių įkainojimą, perkančioji organizacija pirkimo dokumentuose turi nurodyti objekto dalis ir pareikalauti, kad tiekėjai savo pasiūlymuose pateiktų ne tik bendrą kainą, bet ir visų atskirų pirkimo objekto dalių kainas.

VIII. PAGRINDINIAI KAINODAROS TAISYKLIŲ NUSTATYMO ETAPAI

27. Kainodaros taisyklės nustatomos šia tvarka:

27.1. išsiaiškinamos numatomo pirkimo ypatybės, atsižvelgiant į sutarties įsipareigojimų vykdymo ilgalaikiškumą, galimus pirkimo objekto vertės pokyčius laike, pirkimo objekto vertės priklausomybę nuo išorinių sąlygų, paslaugų ar darbų sudėtingumą, išankstinio tiekėjo išlaidų įvertinimo galimybes ir t. t.;

27.2. išanalizuojama įprastinė panašių pirkimų ir sutarčių sudarymo bei vykdymo praktika (analogiški tos pačios ir kitų perkančiųjų organizacijų vykdyti viešieji pirkimai bei komercinė praktika) stengiantis išsiaiškinti, kokiomis sąlygomis potencialūs tiekėjai dirba su užsakovais, kokiomis sąlygomis jie gali dirbti;

27.3. pasirenkamas kainos apskaičiavimo būdas. Jei pirkimo objektas gali būti skaidomas, kainos apskaičiavimo būdas gali būti parenkamas atskiroms pirkimo objekto dalims;

27.4. nustatomos kainodaros taisyklės, derinant jas su nustatomomis kitomis pirkimo sąlygomis (pavyzdžiui, atsiskaitymo terminais, mokėjimo sąlygomis);

27.5. kainodaros taisyklės įtraukiamos į pirkimo dokumentus. Pirkimo dokumentuose nurodomi tie kainos apskaičiavimo parametrai, kurių konkrečias reikšmes savo pasiūlymuose turi nurodyti tiekėjai. Pagal šiuos parametrus vertinama tiekėjo siūloma kaina:

27.5.1. fiksuotos kainos nustatymo atveju vertinamas tiekėjo siūlomos kainos dydis;

27.5.2. fiksuoto įkainio nustatymo atveju – įkainio dydis;

27.5.3. įkainio bazės nustatymo atveju – priedo tiekėjui ar tiekėjo nuolaidos dydis atsižvelgiant į bazinį įkainį;

27.5.4. dalinio sutarties vykdymo išlaidų padengimo atveju – kainos dalies ar įkainio dydis.

27.6. perkančiajai organizacijai pasirinkus tiekėją, nuostatos, atitinkančios kainodaros taisykles ir tiekėjo pasiūlymą, nustatomos sutartyje.

Priedo pakeitimai:

Nr. [1S-10](#), 2006-02-02, Žin., 2006, Nr. 16-576 (2006-02-09), i. k. 106110CISAK0001S-10

Pakeitimai:

1.

Viešųjų pirkimų tarnyba prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, Įsakymas

Nr. [1S-10](#), 2006-02-02, Žin., 2006, Nr. 16-576 (2006-02-09), i. k. 106110CISAK0001S-10

Dėl Viešųjų pirkimų tarnybos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės direktoriaus 2003 m. vasario 25 d. įsakymo Nr. 1S-21 "Dėl Viešojo pirkimo-pardavimo sutarčių kainodaros nustatymo metodikos patvirtinimo" pakeitimo